ஓம்.

—

தமிழில்

ஸ்ரீ சங்கரபாஷ்யத்தின் ஸாராம்சங்க ளடங்கிய

துவாதசோபநிஷத்.

KATOPANISAD

III கடோபநிஷத்.

(423)

Pondicherry, N.S. Rajaramayyar.

N. S. ராஜாராமய்யரால்

பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது.

விலை ரூ. 0-8-0

ஓம்.

ஓம் தத்ஸத்.

க்ருஷ்ண யஜுர்வேதீய

கடோபநிஷத்.

சாந்தி.

(இனிச் சொல்லப்படப்போகிற பிரம்ம வித்யா ப்ராப்திக்கு இடையூறு நேராவண்ணஞ் சாந்தி சொல்லப்படுகிறது).

எங்களைக் (சிஷியனையும், குருவையும்) காக்க. (பரமாத்மா) எங்களுக்குப் போஷணை தருக. எங்களுக்கு வித்யா விஷயத்தில் சாமர்த்தியத்தைக் கொடுக்கட்டும்; தேஜஸ்விகளான எங்களால் பிரம்ம வித்யா அறியப்பட்டதாகுக; எங்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் த்வேஷமின்றி யிருக்கட்டும். சாந்தி: சாந்தி சாந்தி:

முதல் அத்தியாயம்.

வல்லி I.

1. வாஜசிரவஸ் (என்ற பெயருடைய ஓர் ரிஷி, விசுவஜித் என்ற யாகத்தைச் செய்து அதன் பலனை அடைய) இச்சித்தவராக, எல்லா உடைமையையுந் தானஞ் செய்தார். அவருக்கு நசிகேதஸ் (என்று பெயருள்ள) ஒரு புத்திர னிருந்தான்.

2. (மேற்படி ரிஷியால்) தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்படும்பொழுது, அதி பாலியனாகிய (மேற்படி) குமாரனுக்கு ஒரு சிரத்தை உண்டாயிற்று. (அதாவது அவனுக்கு நல்ல வழியிற் புத்தி உண்டாயிற்று). (அடியில் கண்டபடி அவன் நினைத்தான்).

3. "ஜலத்தைக் குடித்தும், புல்லைத் தின்றும், பாலைக் கறந்தும் இனி, ஈனுவதற்குத் தகுதியில்லாதிருக்கும் இப்படிப்பட்ட பசுக்களைத் தானஞ் செய்கிற ஒருவன், அசுகமாயிருக்கிற லோகங்களை யடைகிறான்" என்பதாக; (அதாவது தன் பிதா நல்ல தானஞ் செய்யவில்லை; அவர் இச்சித்த பலனை எப்படி அடைவர்? தன்னையாவது தானஞ் செய்து பலனை யடையட்டுமென்று நல்லெண்ணங் கொண்டான்).

4. "ஹே, பிதா, என்னை யாருக்குக் கொடுக்கப்போகிறீர்" என்று பிதாவைக் கேட்டான். (பாலன் பிதற்றுகிறானென்று நினைத்துப் பிதா சும்மாவிருந்தார்); (குமாரன் அந்தப்படியே பிதாவை) இரண்டாந்தரங் (கேட்டான்). (அதற்குஞ் சும்மாவிருந்தார்). மூன்றாவது தடவையுங் கேட்டான். (அதற்குப் பிதா கோபங்கொண்டவராய்) உன்னை யமனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறே னென்றார்.

5. (இங்ஙனம் பிதா கூறலும் புத்திரன் தனிமையில் உட்கார்ந்துகொண்டு விசனப்படுகிறதாவது): (நம்முடைய பிதாவுக் கிருக்கிற) அநேகர்களுள் (புத்திரர்கள் அல்லது சிஷ்யர்களுள்

நான்) முந்தினவன் (உத்தமன்); (அல்லது) மத்தியமன் ஆக விருக்கட்டும், (அதமனல்ல; அங்ஙனமிருக்க, என்னை யமனுக்குக் கொடுத்தனரே); யமனுக்கு என்னால் என்ன பிரயோஜனம்? (கோபத்தின்மேல் அப்படிச் செய்ததாகத் தோன்றுகிறது; ஆயினு மவர் வாக்குப் பொய்யாகப் போகக்கூடாது என்று ஆலோசித்து, பச்சாத்தாபப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிதாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாவது):

6. "(நம்முடைய) பூர்வீகர்களுடைய (நடையை) யோசித்துப் பாருங்கள்; (இப்பொழுது இருக்கிற) மற்றவர்களுடைய (நடையையும்) யோசித்துப் பாருங்கள்; மனுஷ்யன் பயிர்போல நசிக்கிறான்; பயிர்போல மறுபடியும் உண்டாகிறான்"; (சத்தியம் பெரிது, விசனப்படவேண்டாம், என்னை யமனுக்குக் கொடுத்துவிடலாமென்று தைரியஞ் சொன்னான்).

7. (இப்படிச் சொன்னவுடனே பிதா சந்தோஷப்பட்டு புத்திரனை யமனிடத்திற்கு அனுப்பினார்; அப்படியே புத்திரன் யமாலயத்திற்கு வந்து மூன்று தினங் காத்துக்கொண்டிருந்தான்; ஒன்றுங் கேள்வி முறையில்லை. யமன் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான்; அவனை மந்திரிகள் எழுப்பிச் சொன்னதாவது): "அதிதியாயிருக்கிற ஒரு விப்ரன், அக்கினிபோல வீடுகளில் பிரவேசிக்கிறான். அவனுக்குச் சாந்தியைச் (சமாதானம், அல்லது உபசாரம்) (பெரியோர்கள்) செய்கிறார்கள். (அதுபோல், இப்பொழுது உன் வீட்டுக்கு அதிதியாக வந்திருக்கிற நசிகேதஸுக்கு நீ உபசாரஞ் செய்யும் பொருட்டு அர்க்கிய பாத்தியங் கொடுக்க) வேறு! யமனே, ஜலத்தைக் கொண்டுவா" (என்றும்).

8. "யாருடைய வீட்டில் ஒரு அதிதி, சாப்பிடாமல் வசிக்கிறானோ, அந்த அல்ப புத்தியுள்ள புருஷனுடைய ஆசையையும், இஷ்ட பிராப்தியை எதிர்பார்த்தலையும், ஸத்ஸங்கப் பலனையும், நல்ல வாக்கினால் உண்டாகும் பலனையும், யாகத்தினால் உண்டாகும் பலனையும், மற்று ஆசிரமாதிக்குரிய தர்மத்தினால் உண்டாகும் பலனையும், எல்லாப் புத்திரர்களையும், பசுக்களையும் இவைகளை யெல்லாம் இது அழித்துவிடுகின்றது.

9. (இவ்விதங் கூறியவுடன் யமன் எழுந்து நசிகேதஸுக்கு மரியாதை செய்து, சொல்லுகிறதாவது): "ஹே! பிராம்மண, அதிதியாகவும், நமஸ்காரத்துக்கு அர்ஹனாகவு மிருந்துகொண்டு என் கிருஹத்தில் போஜனஞ் செய்யாமல் மூன்றிரவு நீ வசித்திருக்கிறாய். உனக்கு நமஸ்காரம்; எனக்கு மங்கள மிருப்பதாகுக. ஆகையால் மூன்று வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும்" (என்று).

10. (நசிகேதஸ் மறுமொழி சொல்லுகிறதாவது):—"(என் பிதா) கௌதமர் என்னைப் பற்றி விசாரமற்றவராகவும், சந்தோஷ மனமுள்ளவராகவும், (என்மேலிருந்த) கோபத்தை விட்டவராகவும், இருக்கும்படியாகவும், உம்மிடத்தினின்றும் விடுபட்டுப் போகிற என்னை (அவர் அலக்ஷியஞ் செய்யாமல், இவன் நம்முடைய குமாரனென்று) பூர்வ ஞாபகத்தை யுடைத்தானவராய் என்னைப் பார்த்துப் பேசும்படியாகவும் (நீர் செய்யவேண்டுமென்று) மூன்று வரங்களுள் ஒன்றாகக் கேட்கிறேன்" (என்று).

11. (யமன் சொல்லுகிறதாவது): "(உன் பிதா) ஔத்தாலகி என்றும் ஆருணி யென்றும் பெயருள்ளவர், உன்னிடத்தில் முன்னிருந்த பிரீதியுள்ளவராகவும், பூர்வ ஞாபகத்தை யடைந்தவராகவும், இரவுகளில் சுகமாக நித்திரை செய்யக்கூடியவராகவும் (அதாவது விசாரமற்றவராகவும்) கோபமில்லாதவராகவும் இருப்பார். மிருத்தியு விடத்திலிருந்து விடுபட்டுப்போன உன்னைப் பார்ப்பார்" என்று.

12. (நசிகேதஸ் சொல்லுகிறதாவது): "சுவர்க்க லோகத்தில் யாதொரு பயமுமில்லை; அவ்விடத்தில் நீர் இல்லை. (அதாவது உம்மால் பயமில்லை). கிழத்தனத்தால் (ஒருவனுக்குப்) பயமுமில்லை. பசி, தாகம் இவ்விரண்டையுங் கடந்து, சோகத்தையுங் கடந்தவனாய், சந்தோஷத்தை யடைகிறான்" (என்று).

13. "ஹே! யமனே! (அப்படிப்பட்ட) ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாகவும், அமிருதத் தன்மையை அடையுமாறு செய்யத்தக்கதாகவு மிருக்கின்ற அக்னியை, நீர் ஸ்மரித்து, சுவர்க்

கப் பிராப்தியில் சிரத்தையுள்ள என்னைப்பற்றி அதனிடத்திற் பேசும் (அதாவது சுவர்க்கம் எனக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யும்) இதை இரண்டாவது வரமாகக் கேட்கிறேன்" (என்றும்).

14. (யமன் சொல்லுகிறதாவது):—"ஹே! நசிகேத! அப்படிப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதான அக்நியை அறிந்தவனாக (நான்) உனக்குச் சொல்லுகிறேன். (அதைக்கேள்) எது உன்னால் பிரார்த்திக்கப்பட்டதோ அது, என் வசனமென்று அறி; (அதாவது நீ கேட்ட வரம் கொடுத்தேன்); இந்த அக்நியை ஸ்வர்க்கலோகப்பேற்றின் ஸாதனமாகவும் (ஜகத்துக்கு) ஆசிரயமாகவும், (வித்துவான்களுடைய) புத்தியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவும் நீ அறிந்துகொள்" (என்று).

15. (மிருத்தியுவானவர்) லோகத்துக்கு ஆதியாயிருக்கிற அந்த அக்நியிடத்தில் இவனைக் குறித்துச் (நசிகேதஸ்ஸைப்பற்றி) சொன்னார். பின்னும் (அக்நிசயனத்துக்கு) எப்படிப்பட்ட கற்கள், எவ்வளவு கற்கள் (வேண்டுமோ அதைப்பற்றியும்) எப்படி (அந்த யாகம் செய்யவேண்டியதோ, அதைப்பற்றியும், நசிகேதஸூக்குச் சொன்னார்). அவனும் (நசிகேதஸூம்) (தனக்குத் தெரிந்ததென்பதைத் தெரிவிக்க) மிருத்தியுவால் சொல்லப்பட்டபடி சரியாகத் திருப்பிச் சொன்னான். அப்படிச் சொன்னதில் மிருத்தியு சந்தோஷப்பட்டு, மறுபடியும் சொல்லுகிறார்.

16. பிரீதியுள்ளவராயும், மஹாத்மாவாயுமிருக்கிற மிருத்தியு "மறுபடியும் உனக்கு வரம் (நான்காவது வரம்) கொடுக்கிறேன்." என்றும்; "இந்த அக்நி உன் பெயராலேயே அழைக்கப்படப்போகிறது" என்றும்; "விசித்திர ரூபமாயிருக்கிற இந்த மாலையை கிரகித்துக்கொள்" என்றும், நசிகேதஸூக்குச் சொன்னார் (அல்லது கர்ம மயமாயிருக்கிற கதியை கிரகித்துக் கொள் என்றார். அதாவது, கர்மத்தைக் கைக்கொள் என்றார்).

17. (மறுபடியுங் கர்மத்தை ஸ்துதி செய்கிறார்.) "மூன்று முறை அக்நி சயனஞ் செய்தவனும், (மாதா, பிதா, குரு) இம் மூவர் சொற்படி கேட்கிறவனும், (யாகம், அத்தியயனம், தானம்)

இம்மூன்று காரியங்களைச் செய்தவனும், ஜன்மத்தையும், மிருத்தியுவையுந் தாண்டுகிறான். ஸர்வஞ்ஞராகவும், ஸ்துத்தியராகவுமிருக்கிற (அக்நி) தேவனை அறிந்து பார்த்து, இந்தச் சாந்தியை (விராட் சம்பந்தமான பதத்தை-நல்ல கதியை) அடைகிறான்".

18. "எந்த வித்துவான் மூன்றையும் (மேலே 15-ம் மந்திரத்திற் காண்க) அறிந்து, அக்நி சயனத்தை மூன்று தாஞ்செய்கிறானோ, அவன் முதலில் மிருத்தியு பாசங்களை யகற்றிக்கொண்டு, சோகத்தைத் தாண்டினவனாய், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் சந்தோஷப்படுகிறான்".

19. "(எந்த அக்நியை) இரண்டாவது வரத்தால் நீ கேட்டனேயோ, ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள அக்நியைப்பற்றிய இந்த வரம், ஹே நசிகேத! (உனக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்). இந்த அக்நியை உன் பெயராலேயே ஜனங்கள் அழைப்பார்கள். மூன்றாவது வரத்தைக் கேள்".

20. (நசிகேதஸ் கேட்கிறான்): "இறந்துபோன மனுஷியனுடைய ஆத்மா, வேறு தேகத்தை யடைகிறதென்று சிலரும்; அப்படி யில்லையென்று சிலருஞ் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சந்தேகத்தை எனக்கு நிவர்த்தி செய்யும். இதுதான் மூன்றாவது வரம்".

21. (யமன் சொல்லுகிறார்): "இந்த விஷயத்தில், பூர்வந் தேவர்களுக்குங் கூட சந்தேக மிருந்திருக்கிறது. நன்றாக அறியத்தகுந்ததன்று. இந்த (ஆத்ம விஷய) தர்மம் மிகவுஞ் சூக்ஷ்மமானது. ஹே! நசிகேத! வேறு வரத்தைக் கேள்! என்னை நிற்பந்தப்படுத்தாதே; எனக்காக இந்த வரத்தை விட்டுவிடு".

22. (நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்): "இது தேவதைகளாலுங் கூட சந்தேகிக்கப்பட்டதல்லவா? ஹே! மிருத்தியுவே! நன்றாக அறியத்தகாதது என்று நீருஞ் சொல்லுகிறீர்; இதைச் சொல்ல உம்மைத் தவிர வேறொருவருங் கிடைக்கமாட்டார்கள்; இந்த வரத்துக்குச் சமமானதாய் வேறே வரமுங் கிடையாது".

23. (மிருத்தியு சொல்லுகிறார்): "சதாயுஸ் உள்ள புத்திர பௌத்திராதிகளைக் கேள்; வெகு பசுக்களையும், யானைகள், தங்கம், அசுவங்கள் இவைகளையுங் (கேள்); இராஜியத்தைக் கேள், எவ்வளவு வருஷம் நீ இச்சிக்கிறாயோ அவ்வளவு காலம் நீ ஜீவித்திரு".

24. "இன்னும் இதற்குத் துல்யமானதாக எந்த வரத்தை நினைக்கின்றனையோ அதைக் கேள்; தனத்தையும், சிரஞ்ஜீவித் தன்மையையுங் கேள். பூமியில் (அரசனாக) விருத்தி பெறு. விருப்பமுள்ளவர்களுக்குள் விருப்பம் நிறைவேறியவனாக உன்னைச் செய்துவிடுகிறேன்."

25. "மனுஷிய லோகத்தில் எந்தெந்த காமங்கள் துர்லபங்களா யிருக்கின்றனவோ அவைகளை யெல்லாம் உன்னிச்சைப்படி கேட்டுக்கொள்; இதோ இவர்கள் அப்ஸர ஸ்திரீகள், ரதங்களோடும் வாத்தியங்களோடும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகள் மனுஷியர்களால் பெறக்கூடாதவர்கள்; இவர்களால் உனக்குச் சகல சிசுருஷையையுஞ் செய்வித்துக்கொள்; ஹே! நசிகேத! மாண விஷயமான (பிரச்னத்தை மட்டும்) கேட்காதே".

26. (நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்): "நாளைக் காலை இருக்கப் போகின்றதோ இல்லையோவென்ற சந்தேகத்துக்குரியதா யிருக்கிற (அநித்தியமா யிருக்கிற இந்தக் காமங்கள்) சர்வேந்திரியங்களுடைய தேஜஸையும், பழுதாக்கிவிடுகின்றன; எல்லா ஜீவிதமும் அற்பமே; ரதாதி வாகனங்களும், நிருத்திய கீதங்களும் உமக்கே இருக்கட்டும்". (எனக்கு வேண்டாம்; நான் கேட்ட வரத்தைத்தான் கொடுக்கவேண்டும்).

27. "மனுஷியன் தனத்தினால் திருப்தி யடைவதில்லை; உம்மைப்பார்த்தால் (பார்த்த மாத்திரத்தில்) வித்தத்தை யடைவோம். எவ்வளவு காலங் (கொடுக்க) நீர் சக்தியுள்ளவரா யிருக்கிறீரோ (அவ்வளவு காலம்) ஜீவனோடிருப்போம்; (அதுபோகுக) என்னுடைய அந்த வரமே கொடுக்கவேண்டியது".

28. "ஜரையற்றவர்களா யிருக்கிற தேவர்கள் முன் சென்று, (ஆத்ம பாவத்தை) அறிந்தவனும், பூமியிலுள்ளவனும், ஜரை யுள்ளவனும், மனுஷியனும், வர்ணத்தினலேயும் ரதியினலே யுஞ் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்க அப்ஸரஸ் முதலானவர் களைத் (துச்சமென்று) அறிந்தவனுயு மிருக்கிற எவன் (எந்த விவேகி) தீர்க்காயுளை இச்சிப்பான்".

29. "எந்தப் பிரேத விஷயத்தில் இந்தச் சந்தேகத்தை அடைகிறார்களோ, ஹே! மிருத்யு! மகா பிரயோஜனகரமா யிருக்கிற பரலோக விஷயத்தில் எது (எந்த ஆத்ம ஞானம்) உண் டோ அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்" என்று.

இந்த வரம், அதி ரகசியமானது; அதில் பிரவேசித்தவனுத லால் நசிகேதஸ் வேறு வரத்தைக் கேட்கமாட்டேன் என்று உறுதி கூறினன்.

வல்லீ II.

1. (மிருத்யு சொல்லுகின்றார்): சிரேயஸ் (நிராசை, மோ க்ஷம்) என்பது வேறு; பிரேயஸ் (ஆசை, ஸம்ஸாரம்) என்பது வேறு. இவ்விரண்டும் நானவிதமான பின்னர்த்தங்களையுடை யன. இரண்டும் மனுஷியர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவை களில் சிரேயஸைக் கைக்கொண்டவனுக்கு மங்களங் கிடைக்கும். பிரேயஸை வரித்தவன், பரமார்த்தத்தினின்றும் நழுவிப்போகின் ருன்.

2. சிரேயஸும், பிரேயஸும் மனுஷியனை யடைகின்றன. விவேகி இரண்டையும் பகுத்தறிந்து பிரிக்கின்ருன். பிரேயஸினின் றும் (பிரித்து) சிரேயஸைக் கைக்கொள்ளுகின்ருன். மந்த புத்தி யுள்ளவன், யோக க்ஷேம ஆசையினல் பிரேயஸை வரிக்கின்ருன்.

3. அப்படிப்பட்ட நீ, பிரியர்களையும் (புத்திர பௌத்திராதி களையும்), பிரிய ரூபர்களையும் (அப்ஸர ஸ்திரீ முதலியவர்களையும்) இச்சைகளையும் பகுத்தறிந்து தள்ளிவிட்டனை. எதில் அநேக மனி தர்கள் மூழ்குகின்ருர்களோ அதாகவும், வித்தத்தைக் கொடுக்கத் தகுந்ததாகவு மிருக்கிற இந்த மாலையையும் நீ அடையவில்லை.

4. வித்தையென்றும் அவித்தையென்றும் அறியப்பட்டன யாவோ, அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று வெகுதூரம். ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுடையன. பின்ன பலத்தைக் கொடுக்கத்தக்கன. நீ வித்தையை இச்சித்தவனாக நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், வெகு இச்சைகள் உன்னை அணுகவில்லை.

5. அவித்தையில் அகப்பட்டவர்கள், (தாங்கள்) புத்திசாலிகளாகவும், பண்டிதர்களாகவுந் தாங்களே எண்ணிக்கொள்ளுகின்றார்கள். கெட்ட வழியில் செல்கிறவர்கள்; மூடர்கள்; குருடனால் வழிகாட்டப்பட்ட குருடர்களைப்போ லிருக்கிறார்கள்.

6. ஸம்ஸார தர்மத்தில் ஆஸக்தியுள்ளவனும், வித்த மோகத்தினாலே மூடனாயு மிருக்கிற அவிவேகியி னிடத்தில் பரலோக சாதகமான பிரம வித்தை விளங்காது. "இதோ (காணப்படுகிற) இதுதான் உலகம்; பரலோக மென்பது இல்லை" என்று நினைக்கிறவன், மீண்டும், மீண்டும் மிருத்யுவாகிய என் வசத்தில் வந்து அடைகின்றான்.

7. யாதொரு ஆத்மா, பல கேள்விகளினாலும் அடையக் கூடியவ னன்றோ, கேட்டவர்கள் பல ரிருந்தாலும் அவர்களால் யாதொரு வஸ்து அறியப்படவில்லையோ, அந்த ஆத்மாவைப் பற்றி நன்றாகக் சொல்லுகிறவன் கிடைப்பது அரிது. அத்தகைய குருவால் உபதேசிக்கப்பட்டு அறிந்தவன் கிடைப்பது மரிது

8. தாழ்ந்த மனிதனால் சொல்லப்படும் ஆத்மா நன்கு அறியப்படத் தக்கதன்று. இது பற்பல விதமாக ஆலோசிக்கப்படத் தகுந்தது. அணுவைக் காட்டிலும் அணு. தர்க்கத்திற் கடங்கொடாதது. பிரம ஞானமுள்ளவனால் போதிக்கப்பட்டால் அப்பொழுது சந்தேகத்துக் கிடமில்லை.

9. ஹே! சிரேஷ்ட! நசிகேத! இந்தப் பிரம ஞான புத்தியானது, தர்க்கத்தினாலடையவு மியலாது; நீக்கவும் முடியாது. பிரம ஞானியால் கூறப்பட்டால்தான் விளங்கும். அப்படிப்பட்ட புத்தியை நீ அடைந்திருக்கின்றாய். சத்திய தைரிய முற்றவனாகவிருக்கின்றாய். கேட்கிறவன் உன்னைப்போல் யாவனுளன்?

10. நீதியானது அநித்தியமென்று நான் அறிந்திருக்கிறேன். அநித்திய வஸ்துக்களால் நித்திய வஸ்து கிடைக்கமாட்டாது. அநித்திய வஸ்துக்களால் அக்நி யாகஞ் செய்யப்பட்டது; அதனால் (புண்ணியம் இருக்கிற வரையில்) நித்தியமான யம அதிகாரத்தை (இந்தச் சுவர்க்கப் பதவியை) அடைந்திருக்கின்றேன்.

11. காமத்தின் முடிவாயும், ஜகத்தின் பிரதிஷ்டையாயும், யாகத்தின் பலனையும், அபயஸ்தானமாயும், ஸ்துத்தியமாயும், மகத்தாயும், விஸ்தீர்ண கதியை யுடையதாயு மிருக்கின்ற ஸ்திதியை (பிரம லோகாதி பதவியை) நோக்கி, ஹே! நசிகேத! விவேகியாயுள்ள நீ தைரியத்தினால் (மேற்கூறப்பட்டன) யாவையும் விலக்கிவிட்டாய்.

12. வருத்தத்துடன் கண்டறியத்தக்கவரும், அதி ரகசியமானவரும், (ஒவ்வொன்றிலும்) பிரவேசித்திருக்கின்றவரும், புத்தியி லிருக்கிறவரும், பல அர்த்தங்களின் சிக்குதலுக் கிடையே யிருப்பவரும், புராணருமா யிருக்கிற அந்தத் தேவனை, அத்தியாத்ம யோகத்தினால் (விஷயங்களைத் தள்ளி ஆத்மாவையே தியானிக்கிறதனால்) விவேகி பரியாலோசித்து, சந்தோஷத்தையும், விசனத்தையும் விட்டுவிடுகிறான்.

13. இதை (நான் சொல்லப்போகின்ற பிரம வித்தையைக்) கேட்டு, கிரகித்து, (சரீராதி) தர்மத்தை விலக்கிவிட்டு, இந்தச் சந்தோஷகாமான ஆத்மாவை யடைந்து, மனுஷியன் சந்தோஷப்படுகிறான். நசிகேதஸின் பொருட்டு (மோக்ஷ) வீடு திறந்து வைக்கப்பட் டிருக்கிறதாக நினைக்கிறேன்.

14. (நசிகேதஸ் சொல்லுகிறான்): "தர்மத்தைக் காட்டிலும் வேறு; அதர்மத்தைக் காட்டிலும் வேறு; காரியத்தைக் காட்டிலும் வேறு; காரணத்தைக் காட்டிலும் வேறு; இருந்ததைக் காட்டிலும் வேறு; (இருக்கிறதைக் காட்டிலும் வேறு); இருக்கப்போகிறதைக் காட்டிலும் வேறு; இவ்வித மிருப்பதாக எதை நீர் அறிந்திருக்கின்றீரோ, அதை எனக்குச் சொல்லுக".

15. (மிருத்யு சொல்லுகிறார்): "எதைப் பற்றிச் சர்வ வேதங்களுங் கூறுகின்றனவோ, எதைச் சர்வ தபசுகளுஞ்

சொல்லுகின்றனவோ, எதை இச்சித்து பிரம சரியத்தை யனுஷ்டிக்கின்றார்களோ, அதை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். அதுதான் 'ஓம்' (என்ற அக்ஷரம்).

16. "இந்த அக்ஷரந்தான் பிரமம்; இதுதான் பரவஸ்து; இந்த அக்ஷரத்தை யறிந்து யார் எதை இச்சிக்கின்றானோ, அது அவனுக்குக் கிடைக்கும்".

17. "இந்தப் பிடிப்பு உயர்ந்தது; இந்தப் பிடிப்பு பரமானது; அந்தப் பிடிப்பை யறிந்தவன் பிரம லோகத்தில் மகிமையை அடைகிறான்".

18. "(இந்த ஆத்மா எப்படிப்பட்டவன்?) பிறப் பிறப்பில்லை; சர்வஞ்ஞன்; எதினின்றும் அவன் உண்டாகவில்லை; அவனிடமிருந்து யாரு முண்டாகவில்லை. அஜன், நித்தியன், சாசுவதன், புராணன், ஹிம்ஸிக்கப்படத் தகுந்த சரீரத்தில் ஹிம்ஸிக்கப்படத் தகாதவன்".

19. "கொல்லுகிறவன் கொலைசெய்ய நினைக்கிறான்; (அதாவது: நான் கொல்லப்போகின்றேன் என்று அகம்பாவங் கொள்ளுகிறான்); கொல்லப்படுகிறவன் (தான்) கொலையுண்பவனாக நினைக்கிறான்; இவ்விருவர்களுந் தெரியாதவர்கள்; அவன் கொல்லுகிறவனுமல்ல; இவன் கொல்லப்படுகிறவனுமல்ல".

20. "ஆத்மா அணுவைக் காட்டிலுஞ் சிறிது; பெரிதைக் காட்டிலும் பெரிது; பிராணிகளுடைய இருதயத்திலிருக்கிறது; காம மில்லாதவன் அவரைப் பார்க்கிறான்; சோக மில்லாதவனாகின்றான்; (மனஸ் முதலான) கரணங்களுடைய பிரசாதத்தினாலே ஆத்மாவினுடைய மகிமையை (பார்க்கிறான்)."

21. "அந்த ஆத்மா உட்கார்ந்திருந்தே தூரத்தில் போகிறது; படுத்துக்கொண்டே எங்குஞ் செல்கின்றது; அப்படிப்பட்ட விருத்த தர்மத்தையுடைய தேவனை என்னையும் என் போன்றாரையும் விட அன்னியன் எவ்வித மறிவான்".

22. "சரீரங்களில் சரீரமற்றவனையும், அநித்திய வஸ்துக்களில் நித்திய வஸ்துவாயும், மகானையும், விபுவாயு மிருக்கிற ஆத்மாவை, விவேகி அறிந்து சோகத்தை அடையமாட்டான்".

23. "இந்த ஆத்மா, வேதாப்பியாஸத்தினாலாவது, படித்ததை மறவாமலிருக்கும் புத்தியினாலாவது, மிகுதியாகக் கேட்டதினாலாவது அடையத்தக்கவ ரல்ல; இந்த (ஸாதகன்) எதை (தன் ஆத்மாவைப்) பிரார்த்திக்கின்றானோ, அதனால் (தன் ஆத்மாவினால்) அறியப்படுகிறார்; (அதாவது பரமாத்மாவை தனதாத்மாவைக் கொண்டே அறியவேண்டியது). அந்தத் தனதாத்மாவினுடைய யதார்த்தமான ஸ்வரூபத்தைப் பரமாத்மா பிரகாசப்படுத்துகின்றான்".

24. "துர்நடத்தையை விடாதவனாவது, இந்திரியங்களை அடக்காதவனாவது, ஏகாக்கிர சித்தமில்லாதவனாவது, ஒழிவடைந்த மனதில்லாதவனாவது இந்த ஆத்மாவை அடையமாட்டான்; பிரஞ்ஞானத்தினால் மட்டும் அடையத்தக்கது".

25. "எந்த ஆத்மாவுக்குப் புண்ணிய பாவங்க ளிரண்டும் புஜிக்கிற அன்னமா யிருக்கின்றனவோ, மிருத்யு (மரணம்) அதற்கு ஊறுகாயாக விருக்கின்றதோ, யாரிடத்தில் இந்தப்படி எவன் அறிகிறானோ, அவன்தான் (ஆத்மா)".

வல்லீ III.

(மிருத்யு சொல்லுகிறார்) :—

1. (ஜீவாத்மா, பரமாத்மா இவ்விருவர்களுந்) சரீரத்தில், கர்மத்தினிடமிருந்து அவசியம் உண்டாகும் பலத்தைப் புஜிக்கிறவர்கள்; வெயிலும் நிழலும்போல (பரஸ்பரம் விருத்தர்களாயும்) இருக்கிறவர்கள்; புத்தியில் பிரவேசித்தவர்கள்; பரமாயிருக்கிற இருதயாகாசத்தில் பிரவேசித்தவர்கள்; பஞ்சாக்கினியையுடைய கிரகஸ்தர்களும், மூன்றுதரம் அக்நி சயனஞ் செய்தவர்களுமான பிரம வாதிகள் இங்ஙன முரைக்கின்றார்கள்.

2. கர்மிகளுக்கு எது ஸேதுவாக (கரை) யிருக்கிறதோ, அந்த நாசிகேதாக்நியை (அறிய) சக்தியுள்ளவர்களா யிருக்கின்றோம். எது அக்ஷரமாயும், பரமாயும், அபயமாயும், (சம்ஸார ஸாகரத்தைத்) தாண்ட இச்சையுள்ளவர்களுக்குக் கரையாயு மிருக்கின்றதோ, (அந்தப்) பிரமத்தை (யறியவுஞ்) சக்தியுள்ள வர்களா யிருக்கின்றோம்.

3. ஜீவாத்மாவை, ரதத்திலிருக்கிற எஜமானனாகவும், சரீரத்தை ரதமாகவும், புத்தியை ஸாரதியாகவும், மனதைக் கடிவாளமாகவும் அறி.

4. இந்திரியங்கள் (மேற்படி ரதத்திற்குக்) குதிரைக ளென்றும், அவைகளின் (ரூபாதி) விஷயங்கள் (மேற்படி குதிரைகள் போகிற) மார்க்கங்க ளென்றும், சரீரம், இந்திரியம், மனஸ் இம் மூன்றுடன் சேர்ந்திருக்கிற ஆத்மா ஸம்ஸாரி என்றும் (ஜீவாத்மா போக்தா) விவேகிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

5. யாதொரு (புத்தியாகிற சாரதியானவன்) அவிவேகியாய் எப்பொழுதும் அடக்கப்படாத மனதுடன் (கடிவாளத்தோடு) இருக்கின்றானோ, அவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்படமாட்டா, சாரதிக்கு முரட்டுக் குதிரைகள் போல.

6. யாதொருவன், விவேகியா யிருந்து எப்பொழுதும் அடக்கப்பட்ட மனதுட னிருக்கின்றனனோ, அவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்படும், ஸாரதிக்கு நல்ல குதிரைகள் போல.

7. யாதொரு ஆத்மாவாகிய தேராளியானவன், அவிவேகியாய் எப்பொழுதும் அடக்கப்படாத மனதுடன் கூடினவனாகவும், அசுசியாகவு மிருக்கின்றானோ, அவன் (தன் ஸாரதியைக் கொண்டு) அந்தப் பரம பதத்தைப் (பிரமத்தை) யடையமாட்டான்; எனிலோ, ஜனன மரண பாவத்தை அடைவான்.

8. எவன் விவேகியாய் எப்பொழுதும் அடக்கப்பட்ட மனதுடன் கூடினவனாகவும், சுசியுள்ளவனா யிருக்கின்றானோ, அவன் எதினின்றும் பயமி ஜனிக்கவில்லையோ அந்தப் பதத்தைப் (பிரமத்தை) அடைகின்றான்.

9. யாதொரு விவேகியா யிருக்கிற சாரதியானவன், அடக்கப்பட்ட மனமுள்ளவனாக விருக்கின்றானோ, அவன் ஸம்ஸார கதியாகிற மார்க்கத்தின் முடிவை அதாவது விஷ்ணுவின் நிலையை (வியாபன சீலரா யிருக்கிற பரமாத்மாவின் நிலையை) அடைகிறான்.

10. இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் அவைகளின் அர்த்தங்கள் (விஷயங்கள்) உயர்ந்தன; அர்த்தங்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது மனஸ்; இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது புத்தி; இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது மகானா யிருக்கிற ஆத்மா (மகத் தத்வம், ஈசுவர தத்துவம், சூத்ராத்மா).

11. மகத் தத்துவத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது அவ்வியக்த தத்துவம் (மாயை, பிரகிருதி); இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது பரம புருஷன் (பரமாத்மா); இதைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது ஒன்றுமில்லை; இதுதான் (அடையவேண்டிய) திக்கு; இதுதான் பரமான கதி (மோக்ஷம்).

12. இந்த ஆத்மா எல்லாப் பூதங்க ளிடத்திலும் மறைந்திருக்கின்றார்; பிரகாசப்படுகிறதில்லை, சூக்ஷ்ம தரிசிகளால் (விவேகிகளால்) சூக்ஷ்மமாயும், ஏகாக்கிரமாயு மிருக்கிற புத்தியைக்கொண்டு காணப்படுகிறார்.

13. விவேகியானவன், வாக் முதலான இந்திரியங்களை, மனஸில் அடக்கவேண்டியது; மனஸைப் புத்தி ஆத்மாவில் அடக்கவேண்டியது; அந்தப் புத்தி ஆத்மாவை, மகத்தா யிருக்கிற ஆத்மாவில் (மகத் தத்துவம்—ஈசுவர தத்துவம்—முன் உண்டான விஞ்ஞானம்) அடக்கவேண்டியது; அந்த மகத் ஆத்மாவைச் சாந்த ஆத்மாவில் (பரமாத்மாவில்) அடக்கவேண்டியது.

14. (ஹே! ஜந்துக்களே,) (ஆத்மா ஞானம் பெற) எழுந்திருங்கள்! (அக்ஞான தூக்கத்திலிருந்து) விழித்துக்கொள்ளுங்கள்! நல்ல குருவை யடைந்து (ஆத்மாவை) யறியுங்கள்; இந்த மார்க்கம் (தத்துவ ஞான லக்ஷண மார்க்கம்) கத்தியின் நுனி; கூர்மையுள்ளது; எளிதில் போகக்கூடாதது; அடைதற்கரிய வழி.

15. எது (எந்த ஆத்மா) அசப்தமோ, அஸ்பரிசமோ, அரூபமோ, அவ்வியயமோ, அரஸமோ, நித்தியமோ, வாசனையற்றதோ, ஆதியந்த மில்லாததோ, மகத் தத்துவத்தைக் காட்டிலும் வேறானதோ, எப்போது முள்ளதோ, அதை யறிந்து (ஒருவன்) மிருத்யுவி னிடத்திலிருந்து விடுபடுவான். (மறு ஜன்ம மில்லை).

16. மிருத்தியுவா லுரைக்கப்பட்டதும், புராதனமாயு மிருக்கின்ற இந்த நசிகேதோ பாக்கியனத்தைச் சொன்னாலும், கேட்டாலும், விவேகி பிரம லோகத்தில் (பரமாத்மாவிடம்) மகிமையை யடைகின்றான்.

17. எவன் பரிசுத்தனாகிப் பரமாயும், ரகசியமாயு மிருக்கிற இந்த (கிரந்தத்தைப்) பிராமண சபையிலும், சிரார்த்த காலத்திலுங் கேட்கும்படி செய்விக்கின்றானோ, அது (அவனுக்கு) அநந்தமான பலனைப் பயக்கின்றது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

வல்லீ IV.

1. ஸ்வயம்பூ (பரமாத்மா) தன் தன் விஷயபாகங்களாயிருக்கின்ற இந்திரியங்களை அடிக்கிறார்; (அதாவது ஆத்ம ஞானிகளால் மட்டும் இந்திரியங்களை அடக்க முடியும்); ஆகையால் (உலகத்தவர்) சாமானியமாய் அநாத்ம பூதங்களைப் பார்க்கிறார்களேயன்றி அந்தராத்மாவைப் (பரமாத்மாவைப்) பார்க்கிறதில்லை; ஆனால் எவனேனுமோர் தைரியஸ்தன் அமிருதத்துவத்தை இச்சித்தவனாகவும், அடக்கப்பட்ட சக்ஷுராதி இந்திரியங்களையுடையவனுமாக, பிரத்தியக் ஆத்மாவைப் (பரமாத்மாவைப்) பார்க்கிறான்.

2. அவிவேகிகள், அநாத்ம பூதங்களாயிருக்கிற விஷயங்களைப் பின்தொடர்கின்றார்கள்; (ஆதல் பற்றி) அவர்கள் எங்கும் பரவி நிற்கின்ற மிருத்தியுவின் பாசத்தை யடைகின்றார்கள்; ஆதல் கொண்டே தைரியசாலிகள் நித்தியமுள்ள அமிர்தத்துவத்தை (பிரமத்தை) அறிந்து, அநித்தியமான வஸ்துக்களைப் பிரார்த்திக்க மாட்டார்கள். (அந்த வஸ்துக்களில் இச்சைப்பட மாட்டார்கள்).

3. (யாது காரணமெனின்:) மிதுன நிமித்தங்களாக (சுகத்தைக் கொடுக்கத்தக்கனவாக) இருக்கின்ற ரூப, ரஸ, கந்த சப்த ஸ்பரிசங்களாகிற விஷயங்களை (உலகத்தி லுள்ளவன்) இதனாலேயே (பரமாத்மாவினாலேயே, விக்ஞானத்தைக்கொண்டே) பார்க்கின்றான். (அறிகின்றான்); (அறியவேண்டியது) இவ்விடத்தில் மிஞ்சியுள்ளது யாது? (ஒன்றுமில்லை; எல்லாவற்றையும் பிரமம் அறிந்திருக்கிறது); இதுதான் அது. (நசிகேதஸால் கேட்கப்பட்ட வஸ்துதான்).

4. (ஒருவன்) சுவப்ந மத்தியத்தையும், (சுவப்நத்தில் அறியப்பட்டதையும்,) ஜாக்ரமத்தியத்தையும், (ஜாக்ராவஸ்தையில் அறியப்படுகிறதையும்,) எதைக்கொண்டு பார்க்கின்றானோ, அந்த

மகானுயும், விபுவாயு மிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவை அறிந்து, விவேகி விசனத்தை யடையமாட்டான்.

5. கர்ம பலத்தைப் புஜிக்கிறவனும், காலத்திரயத்திற்கு ஈசனுயு மிருக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவை (இன்னதென்று) எவன் அறிகின்றானோ (அவன்), பிறகு (அப்படி யறிந்த பிறகு) (ஜீவனை) ரக்ஷித்துக்கொள்ள இச்சைப்பட மாட்டான்; இதுதான் அது (இந்த ஜீவாத்மாவும் அந்தப் பிரமந்தான்).

6. எவர் (எந்தப் பிரமா, ஹிரண்ணிய கர்ப்பர்) ஆதியில் விக்ஞானத்தினின்றும் (பரமாத்மாவினின்றும், அது அதாகவே) பூதங்களுடன் உண்டாயினரோ, (சரீராதிகளை உத்பத்தி செய்த பிறகு பிராணிகளின்) இருதயத்தில் பிரவேசித்து இருந்துகொண்டிருக்கிறாரோ, அவரை எவன் பூதங்களுடன் அறிகின்றானோ (அவன் பிரமத்தை அறிகின்றான்); இதுதான் அது; (இந்த ஹிரண்ணிய கர்ப்பரும் பிரமமே).

7. எவள் சர்வ தேவாத்மிகையாயும், (சப்தாதி விஷயங்களைப்) புஜிக்கிறவளாயும், (பர பிரமத்திட மிருந்து) ஹிரண்ணிய கர்ப்ப ரூபமாய் உண்டானளோ, எவள் பூதங்களுட னுண்டானவளோ, இருதயத்தில் பிரவேசித்து நின்றவளாயு மிருக்கிற மாயையை, எவன் அறிகின்றானோ அவனே பிரமத்தை அறிந்தவன். இதுதான் அது (இந்த மாயையும் அந்தப் பிரமந்தான்).

8. கர்ப்பிணிகளால் கர்ப்பம் நன்றாகக் காக்கப்பட்டிருக்கின்றதுபோல, அரணிக் கட்டைகளால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றதாயும், ஜாக்கிருதை யுள்ளவர்களும், ஹவிஸ் முதலியனவற்றை யுடையவர்களுமான மனிதர்களால் தினந்தோறும் ஸ்துதி செய்யப்படுகிறதுமான யாதொரு அக்கி யுளதோ, இதுவும் அதுதான். (இந்த அக்கியும் பிரமமே).

9. எந்த ஆத்மாவி னிடத்திலிருந்துஞ் சூரியன் உதயமாகின்றானோ, எதில் அஸ்தமயத்தை யடைகின்றானோ, அதில் எல்லாத் தேவதைகளும் பிரவேசிக்கிறார்கள் (அதிலேயே அடங்கி யிருக்கிறார்கள்); ஒன்றும் அதைவிட அன்னியமா யிருக்கின்றதில்லை. இதுதான் அது (இந்தச் சூரியனும் பிரமமே).

10. எது இவ்விடத்தில் (இவ்வுலகத்தில் காரிய காரண ரூபமாகத் தோற்றப்பட்டு விளங்குகின்றதோ) அதுதான் அவ்விடத்திலுள்ளது (பரமபதத்தில் ஸ்வச்சமாக இருக்கப்பட்ட பிரமம்); (அப்படியே) அவ்விடத்திலுள்ளதே இவ்விடத்திலு முள்ளது. இங்கு (பிரமம்) பின்ன ரூபமென்று எவன் அறிகின்றானோ, அவன் மரணத்துக்குமேல் மரணத்தை யடைகின்றான்.

11. இது (பிரமம்) மனஸினால் (ஆசாரியாகமங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட மனதால்) பெறத் தகுந்தது; இங்கு அவருக்குப் பின்னமாக ஒன்றுமில்லை; எவன் பின்னமென்று அறிகின்றானோ, அவன் மரணத்துக்குமேல் மரணத்தை யடைவான்.

12. ஆத்மா அங்குஷ்ட பிரமாணமுள்ள புருஷனாக மத்தியிலிருக்கிறது (அதாவது இருதய கமல ரந்திரத்தி லிருக்கிறது); உண்டானதற்கும், உண்டாகப்போகிறதற்கும் ஈசானனா யிருக்கின்றது; (ஒருவன் அதை அறிந்தால்) அவன் அதினிடத்தினின்றுங் கூச்சத்தை யடையமாட்டான், (அதிலேயே சம்பந்தப்பட்டுப் போகின்றான்). இதுவும் அது. (இந்த ஜீவ ஆத்மாவும் பிரமமே).

13. அங்குஷ்ட பிரமாணமுள்ள புருஷன், புகையில்லாத ஜோதி ரூபம் (அதாவது கர்மத்தில் சம்பந்தப்படாதவன்); உண்டானதற்கும், உண்டாகப்போவதற்கும் ஈசானன்; நாளைக்குமுள்ளவன் (நித்தியன், கூடஸ்தன்); இதுவும் அது; (இருதயத்தில் சாக்ஷி பூதமா யிருக்கிற பரமாத்மாவும் பிரமமே).

14. கரடு முரடான விடங்களிலும், பர்வதங்களிலும் விழுகிற ஜலம் எப்படி சிதறிப் (பல ரூபங்களாக) விழுகின்றதோ, அங்ஙனமே (ஆத்மாவுடைய) தர்மங்கள் தனித்தனி யென்று எவன் அறிகின்றானோ, அவன் அப்படிப்பட்ட நானா ரூப சரீரங்களை யடைகின்றான், (ஜனன மரணத்தை யடைகின்றான்).

15. ஹே! கௌதம (நசிகேத)! (எப்படி) சுத்தமான ஸ்தலத்தில், சுத்தமான ஜலம் (ஏக ரஸமாகச் சிதறிப்போகாமல் ஒரே தாரையாய்) இருக்கிறதோ, இப்படி யறிந்த முனியுடைய

(யோகியுடைய) ஆத்மா, இப்படியே யாகிவிடுகிறது. (பிரமமாகவே ஆகின்றது).

வல்லீ V.

1. பிறப்பில்லாதவராயும், வக்கிரமில்லாத விக்ஞானமுள்ளவராயு மிருக்கிறவருக்குப் (பிரமத்துக்கு), ஒரு பட்டணம் (இருக்கிறது); (அது சரீரம்); (அப் பட்டணத்துக்கு) 11 துவாரங்கள்; (முகத்திலுள்ளன 7; நாபி உள்பட கீழ் உள்ளது 3; சிரசில்பிரம ரந்திரம் 1; ஆக 11), இப்படிப்பட்ட வஸ்துவை ஒருவன் தியானஞ் செய்யின் (அவித்தையி லிருந்து) விடுபட்டவனாகத் துக்கத்தை யடையமாட்டான். அவனுக்கு ஜனன மரணமு மில்லை. இதுதான் அது, (இந்தப் பட்டணத்தை யுடையவனும் அந்தப் பிரமமே).

2. அது (பிரமம்) கமனமுள்ளது; சுவர்க்க லோகத்தி லிருக்கப்பட்டது (சூரியாதி ரூபமாக); எல்லோரையும் வசிக்கும்படி செய்யத்தக்கது; அந்தரிக்ஷத்தில் இருக்கப்பட்டது (வாயு ரூபமாக); அக்நியாக விருக்கின்றது; பூமியின்கண் ணுள்ளது; அதிதி ரூபமாகக் கிரகந்தோறுஞ் செல்லத் தக்கது; மனுஷிய னிடமுள்ளது; தேவர்க ளிடமுள்ளது. சத்தியத்தில் அல்லது யஞ்ஞத்திலுள்ளது; ஆகாயத்திலுள்ளது; பூமியி லுண்டாகிறவைகளாகப் (பயிர் முதலியனவாக) இருப்பது; ஜல ஜந்துக்களாகவும், யஞ்ஞத்தி லுள்ளவைகளாகவு முள்ளது; பர்வதத்தி லுண்டானவைகளாக (நதி முதலியனவாக) இருக்கப்பட்டது. சத்திய வஸ்து; மிகப் பெரிதானது.

3. எது (எந்தப் பிரமம்) (இருதயத்துக்கு) மேல் பிராண வாயுவை உயரக் கிளப்பிவிடுகிறதோ, அபான வாயுவைக் கீழே தள்ளிவிடுகிறதோ, (இருதய புண்டரீகாகாசத்தின்) மத்தியிலிருக்கின்றதோ, பஜிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றதோ, அதை எல்லாத் தேவர்களும் (சக்ஷுஸ் முதலான இந்திரியங்கள்) உபாசிக்கின்றனர்; (அதற்குப் பயந்து தத்தம் வேலையைப் பரபரப்புடன் செய்கின்றன).

4. தேகத்தை யுடையவரும், சரீரத்தி லிருப்பவரும், (பிறகு) நழுவிப்போகிறவரும், தேகத்தை விட்டுப் போகிறவரு மான இவருக்கு (ஆத்மாவுக்கு) இவ்விடத்தில் (தேகத்தில்) மிஞ் சியது யாது? (ஒன்றுமில்லை); (அதாவது ஆத்மா பிரிந்தால் எல் லாத் தத்துவங்களும் பின்பற்றுகின்றன). இதுதான் அது; (இந்தத் தேகியுமே அந்தப் பிரமம்).

5. யாதொரு மனிதனும் பிராண வாயுவினாலாவது, அபான வாயுவினாலாவது பிழைத்திருக்கவில்லை; எதினிடத்தில் இந்த இரண்டும் ஆசிருதங்களாக விருக்கின்றனவோ, அந்த வேறு ஒன்றினாலே (ஆத்மாவினாலே) பிழைத்திருக்கின்றான்.

6. ஹே, கௌதம! இரகசியமாயும், நித்திய வஸ்துவாயு மிருக்கும் இந்தப் பிரமத்தைக் குறித்தும், ஆத்மா (அவிக்ஞானத் தால்) மரணத்தை யடைந்து (பிறகு) எப்படி ஆகிறானோ (அதைப் பற்றியும்) உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; (சொல்லுகிறதும், அறிந் துகொள்ளுகிறதும்) மிகவுங் கஷ்டம்.

7. (அவித்தியா சம்பந்தமுள்ள) தேஹிகள், மரணத்துக்குப் பிறகு வேறு சரீரத்தை யடையும்பொருட்டு (சுக்கில பீஜத்தோடு கூடினவர்களாக) யோநித்துவாரத்தை (மீண்டும்) அடைகிறார்கள்; (இவர்களைக் காட்டிலும் அதமர்களாயிருக்கிற) மற்றவர்கள், ஸ்தா வர பாவத்தை (கல் முதலான ஞானமற்ற ரூபங்களை) யடைகிறார் கள். அவரவருக்குள்ள கர்மத்தின்படிக்குங் கேள்வியினா லுண் டான ஞானத்தின்படிக்கும் (இவ்விதமாகிறது).

8. யாதொரு இந்தப் புருஷன் (ஆத்மா), (பிராணாதி தத்துவங் கள்) உறங்கும்பொழுது (அவித்தியா சம்பந்தத்தினால்) மேன் மேலும் இச்சையை வளர்த்துக்கொண்டு, விழித்துக்கொண்டிருக் கிறானோ, அவனே சுத்த வஸ்து; அதுதான் பிரமம்; அதுதான் அமிருதம் என் றுரைக்கப்படுகிறது; அதில் எல்லா உலகத்தவர் களும் ஆசிருதர்களா யிருக்கிறார்கள்; அதை ஒன்றுந் தாண்டு கிறதில்லை. (அதிலேயே அடங்கி இருக்கின்றது); இதுதான் அது (இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவும் அந்தப் பிரமமே).

9. எங்ஙனம் ஓரே அக்நியானது புவனத்தில் பிரவேசித்து (அந்தந்த எரிபடும்) வஸ்துவின் ரூபத்துக்குத் தக்கவாறு பிரதி ரூபப்படுகின்றதோ, அங்ஙனம் ஒன்றாயிருக்கிற ஆத்மா, சர்வ பூதங்களினூடே யிருந்து, அததன் ரூபப்படி பிரதி ரூபமாகவும், வெளியிலும் (விகாரப்படாத ஸ்வரூபத்தை யுடையதாகவும்) இருக்கிறது.

10. எங்ஙனம் ஓரே வாயுவானது புவனத்தில் பிரவேசித்து அந்தந்த வஸ்துவின் ரூபத்துக்குத் தக்கவாறு பிரதி ரூபப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே ஒன்றாகிய ஆத்மா ஸர்வ பூதங்களினூடே யிருந்து, அததன் ரூபப்படி பிரதி ரூபமாகவும், வெளியிலும் இருக்கிறது.

11. எப்படி, உலகத்திற்குச் சக்ஷுஸா யிருக்கின்ற சூரியன், (நம்முடைய) நேத்திர திருஷ்டியி லுண்டான (மூத்திர புரீஷாதி பார்வையினு லுண்டான) வெளிப்பட்ட தோஷங்களோடு, சம்பந்தப்படுகிறதில்லையோ, அப்படி ஒன்றாயும், சர்வ பூதாந்தராத்மாவாயும், (விபரீத புத்தியின் அத்தியாஸத்துக்கு) வெளிப்பட்டதாயு மிருக்கிற பரமாத்மா உலக துக்கங்களுடன் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை.

12. ஓரே ஒருவன். (எல்லோரையும்) வசப்படுத்துகின்றவன். எல்லாப் பூதங்களினுள் ளிருக்கிற ஆத்மா. ஏகமா யிருக்கிற (தன்னை), பலவிதமாக எவன் செய்துகொள்ளுகின்றானே அவனை, ஆத்மஸ்தனுகை யிருக்கிறவனை, எந்தத் தைரியசாலிகள் பின்றொடர்ந்து பார்க்கின்றார்களோ, அவர்களுக்கே சாசுவதமான சுகம்; மற்றவர்க்கில்லை.

13. எவன் அநித்திய வஸ்துக்களுக்கு நித்திய வஸ்துவா யிருப்பவனே, சேதனமுள்ளவர்கட்குச் சேதனத்தைக் கொடுப்பவனே, ஒருவனுகவே யிருந்து பலருக்கு (அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி) இச்சைகளைக் கொடுக்கின்றானே, ஆத்மஸ்தனு யிருக்கின்ற அப்படிப்பட்டவனை எந்தத் தைரியசாலிகள் பின்றொடர்ந்து பார்க்கின்றார்களோ அவர்களுக்கே சாசுவதமான ஒழிவு (சம்சாரத்தின் ஒழிவு); மற்றவர்களுக்கில்லை.

14. குறிப்பிட வொண்ணாததாயும், பரமாயும், சுக ரூபமாயு மிருக்கிற (பிரமத்தை), "அதுதான் இது" என்று (குறிப்பிட் டுக் காட்டி) நினைக்கின்றார்கள் (பெரியோர்கள்). எப்படி யதை யறியலாம்? எது விளங்குகின்றது? எது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கு கின்றது?

15. அதினிடத்தில் சூரியன் பிரகாசிக்கின்றதில்லை; அப் படியே சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் மின்னலும்; (அங்ஙன மிருக்க) இந்த அக்நி எப்படி பிரகாசிக்கும்; எல்லாம் அதையே யனுசரித்து விளங்குகின்றன; அதனுடைய ஒளியினாலே இந்த ஜகத்தெல்லாம் விளங்குகின்றது.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

வல்லீ VI.

1. இந்த (சம்சார விருக்ஷம்) அசுவத்த விருக்ஷம் (எப்போதுஞ் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற சுவபாவமுள்ளது); அதற்கு வேர் ஊர்த்துவம் (மேல், பிரமம்) கிளைகள் கீழ் (ஸ்வர்க்க நரகாதிகள்); நீண்ட காலமுள்ளது; அதே (அந்த வேரே) சுத்த வஸ்து; அதே பிரமம்; அதே அமிருதம் என்று சொல்லப்படுகிறது; அதினிடம் எல்லா உலகங்களும் ஆசிருதம்; ஒருவரும் அதைத் தாண்டுகிறதில்லை (அதனுள் ளடக்கம்); இதுதான் அது. (ஆசாரியர் வியாக்கியானத்தில் சம்சார விருக்ஷம் நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது).

2. பாபிரமம் இருக்கும்பொழுது இந்த ஜகத்திலுள்ள யாவும் அசைகின்றன. (அதுதன் தொழிலை நடத்துகிறது); அதினின்றும் எல்லாம் வெளிப்பட்டது; அது பெரிய பயம். வச்சிராயுதத்தைக் கைக்கொண்டது; எவர்கள் இதை அறிகிறார்களோ அவர்கள் அமிருதர்களாகிறார்கள்.

3. அதினிடத்தினின்றும் உண்டான பயத்தினாலே அக்கினி சுடுகின்றது, சூரியன் சுடுகின்றான், இந்திரனும் வாயுவும், ஐந்தாவதான மிருத்தியுவும் ஓடுகிறார்கள் (அவரவர் தொழிலை முயற்சியுடன் நடத்துகிறார்கள்).

4. (பிரமத்தை) அறிந்துகொள்ள இவ்விடத்திலேயே (ஜீவனுள்ளவனா யிருக்கும்போதே), சக்தியுள்ளவனாயிருந்தால், சரீரம் விழுதற்குமுன் (சம்சார பந்தத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான்); (அப்படிச் சக்தியில்லாவிடில்) அதனாலே (அறியாததினாலே) பிராணிகளிடத்திலேயும், பிருதிவி முதலிய உலகங்களிடத்திலேயும், சரீரத்தை யடைதற்குரியவனாகின்றான். (மீண்டும் ஜனன மாணத்தை யடைகின்றான்); (ஆதலால் அதை யடைய இப்பொழுதே முயலவேண்டும்; அதனை யடைவது கஷ்டம். அஃதெங்ஙனமெனில்).

5. கண்ணாடியில் எப்படி (பிரதி பிம்பம்) தோற்றப்படு
கிறதோ, அப்படி (விவிக்தமாய்) ஆத்மாவில் (தனதாத்மாவில்
தோன்றும்); எப்படிச் சொப்பனத்தில் தோற்றப்படுகிறதோ,
அப்படி (அவிவிக்தமாய்) பிதுரு லோகத்தில் (தோன்றும்); எப்
படி ஜலத்தில் பிரதி பிம்பம் தோற்றப்படுகிறதோ அப்படி (அவி
விக்தமாய்) கந்தர்வ லோகத்தில் (தோன்றும்); வெயில் நிழல்கள்
போலே (விவிக்தமாய்) பிரம லோகத்தில் (தோன்றும்); (இப்படி
பிரம லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாகத் தோன்றினும் அந்த லோகத்தை
யடைகிறது மிகவுங் கஷ்டம், அநேக கர்மங்கள் செய்து முடிய
வேண்டியிருக்கிறது; மற்றும் மேற்கூறிய உலகங்களிலோ ஸ்பஷ்
டமாகத் தோற்றப்படவில்லை; ஆகையால், ஆத்மாவில் பிரமத்
தைப் பார்க்க முயற்சி செய்யவேண்டும்).

6. (அததன் காரணமாகிய ஆகாசாதியிடத்தினின்றும்)
தனிப்பட்டுள்ள (சுரோத்திராதி) இந்திரியங்களுடைய தனிமை
யையும், அவைகளின் உத்பத்தி நாசத்தையும் அறிந்து தைரிய
சாலி துக்கத்தை யடையமாட்டான்.

7. இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் மனஸ் பெரிது; அதைக்
காட்டிலும் புத்தி பெரிது; அதைக் காட்டிலும் மகத்தத்துவம்
பெரிது; அதைக் காட்டிலும் அவியக்ததத்துவம் (பிரகிருதி)
பெரிது.

8. அதைக் காட்டிலும் வியாபகனும், லிங்கரகிதனுமிருக்
கிற புருஷன் (பிரமம்) பெரிது; எதை அறிந்து ஜந்து (சம்சார
பந்தத்திலிருந்து) விடுபடுகிறானோ, அமிருதத்துவத்தையும் அடை
கிறானோ, (அது பிரமம்).

9. அந்தப் பிரமத்தினுடைய ரூபம் திருஷ்டியில் நிற்காது;
ஒருவனும் இதைக் கண் முதலான இந்திரியங்களினால் அறிய
மாட்டான்; அது இருதயத்திலிருக்கிற புத்தியாலும், (சங்கல்ப
விகல்பமில்லாமல் ஒழிந்திருக்கிற) மனஸினாலும், (நல்ல) மனஸி
னாலும் அடையத்தக்கது; எவர்கள் இதை யறிகின்றார்களோ
அவர்கள் அமிருதர்களாகிறார்கள்.

10. எப்பொழுது ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் மனதுடன (ஒழிவடைந்து) நிற்கின்றனவோ, புத்தியும் தன் வேலையை நடத்தாம லிருக்கிறதோ, (அப்பொழுது) அதை (அந்த அவஸ்தையை) பரமமான கதியென்று மொழிகின்றார்கள் (பெரியோர்கள்)

11. ஸ்திரமாயும், இந்திரியங்களின் தாரணமுள்ளதாயு மிருக்கிற இந்த (அவஸ்தையை) யோகமென்று கருதுகின்றார்கள்; அப்பொழுது (யோக விருத்தி காலத்தில்) (யோகி) ப்ரமாதத்தை யடையாதவனாகிறான் (இந்திரியங்களைக் கண்டவாறு வெளிப்படுத்துவதனா லுண்டாகும் அநர்த்தத்தை யடையாதவனாகிறான்); (ஏனெனில்) யோகமென்பது உத்பத்தி நாசங்களல்லவா? (இந்திரியங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்குவதும் உடனே யவைகளை யடக்கிவிடுவதுமல்லவா?)

12. (ஆத்மா) வாக்கினாலாவது, மனத்தினாலாவது, சக்ஷுஸ் முதலிய விந்திரியங்களாலாவது அடையத்தக்கதன்று; "இருக்கிறது" என்று சொல்லுகிறவனைக் காட்டிலும், மற்ற யாரிடத்தில் (நாஸ்திகனிடத்தில்) எப்படி அது (ஆத்மா) கிடைக்கும்.

13. (ஆத்மா) "இருக்கிறது" என்று நினைத்தால்மட்டும் தத்துவ பாவரூபமாக (யதார்த்த ஸ்வரூபமாக) அடையத்தக்கது; (அஸ்தி, நாஸ்தி) இந்த இரண்டினுள், "அஸ்தி" யென்றே யடையப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு (ஜீவனுக்கு) தத்துவ பாவம் (வந்து) முன் னிற்கிறது.

14. (ஞானம் உண்டாவதற்குமுன்) புத்தியை ஆசிரயித்துக் கொண்டிருந்த எல்லாக் காமங்களும் எப்பொழுது சிதறிப்போய் விடுகின்றனவோ அப்பொழுது மனிதன் அமிருதனாய்விடுகிறான்; இவ்விடத்திலேயே பிரமத்தை அடைகிறான் (பிரமமாகவே ஆகி விடுகிறான்).

15. (காமங்கள் எப்படி அற்றுப்போகுமெனின்) இவ்விடத்தில், புத்தியின் முடிச்சுகள் (அவித்தையினா லுண்டான "நான்: என் சரீரம், என் தனம்" என்பது முதலிய அகம்பாவங்கள்): எல்லாம், எப்போது அவிழ்ந்துபோகின்றனவோ (இல்லாமல்போய் விடுகின்றனவோ), அப்போது (காமங்கள் நசிக்கும்). மனிதன் அமிருதனாகிறான். இதுவரையில் உபதேசம் (இவ் வுபதேசம் போதியது).

16. (மந்தப் பிரம வித்துக்களைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறதாவது) இருதயத்துக்கு (இருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டனவும் (அநேகம்), ஒன்றும் (முக்கியமாய் ஒன்றும்) நாடிகள் உண்டு; அவைகளில் (அந்த முக்கிய) ஒன்று மூர்த்தாவினின்றுட (பிளந்துகொண்டு பிர்மாந்திரத்தின் வழியாக) வெளிப்படும்படியானது (சுழும்னுநாடி); அதனால் உயரக் கிளம்பிச் சென்று அதின் வழியாய்ப் போய், பிரம்ம லோக முதலானவைகளை யடைந்து, அவ்விடத்திலிருந்து பக்குவப்பட்டு, பிறகு, முடிவில் அமிருதத்துவத்தை யடைகின்றான்; மற்ற நாடிகள் நானாவித் கதியையுடையன; உத்கிரமணத்தில் (மரணத்துக்கு) நிமித்தமாயிருக்கின்றன (சம்சாரஹேது).

17. (இந்த உபநிஷத்தின் சாரம் யாதெனில்) புருஷன் (பிரமம்), அங்குஷ்ட மாத்திரன் (அங்குஷ்டப் பிரமாணமுள்ள இருதயத்தில் இருப்பவன்); அந்தராத்மா, எப்பொழுதும் ஜனங்களுடைய இருதயத்திலிருப்பவன். அப்படிப்பட்டவனை (ஆத்மாவை தன்னுடைய சரீரத்திலிருந்து, தைரியத்துடன், முஞ்சத்தினின்றும் ஈஷிகையைப்போல் (முஞ்சம் என்ற ஒருவிதமான புல்லிருந்து அதனடியிலிருக்கும் ஈர்க்கை எடுப்பதுபோல்) வெளிப்படுத்த வேண்டும். சுத்தனும் அமிருதனுமிருக்கிற அப்படிப்பட்டவனை அறியவேண்டியது. சுத்தனும் அமிருதனும் இருக்கிற அப்படிப்பட்டவனை அறியவேண்டியது.

18. (உபதேசத்துக்குப்) பிறகு, மிருத்தியுவால் சொல்லப்பட்டதினின்றும், இந்த (பிரம) வித்தையையும், எல்லா யோக விதிகளையும் அடைந்து (தெரிந்துகொண்டு), நசிகேதஸானவன் விரஜனாகவும் (தர்மா தர்மங்களை விட்டவனாகவும்), விமிருத்தியுவாகவும் (காமம், அவித்தியை இவைக ளற்றவனாகவும்), (பிறகு) பிரமத்தை யடைந்தவனாகவும் ஆகிவிட்டான். இப்படியே, எவன் அத்தியாத்மத்தைத் (ஆத்ம பாவத்தை) தெரிந்துகொள்ளுகின்றானோ அவனும் (இப்படிப்பட்ட பலனையடைவான்).

19. சாந்தி (ஏற்கெனவே அர்த்தம் முதலில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.)

கடோபநிஷத் முற்றிற்று.